

Oponentský posudek magisterské diplomové práce Barbory Šupové CESTA K AUTORSKÉMU VYJÁDRĚNÍ V SOCIÁLNĚ-DIVADELNÍM PROJEKTU

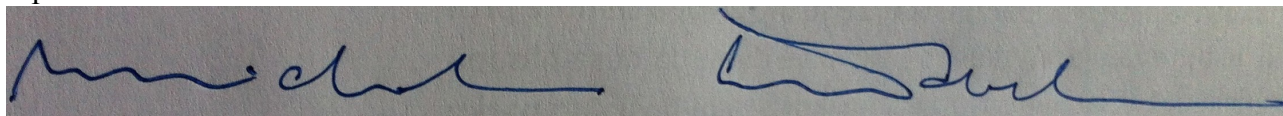
Barbora Šupová se v loňském roce podílela jakožto produkční, asistentka režie, dramaturgyně a herečka na sociálně-divadelním projektu *Co čumíš?!* Jeho hlavními autorskými protagonistkami byly ženy bez domova. Konceptčně a režijně jej vedla Zuzana Burianová. A o tomto projektu podává diplomantka zprávu ve své DP. Nejprve popisuje, jak tento projekt vznikl (Geneze projektu aneb cesta k autorskému vyjádření), poté uvádí historický kontext podobných aktivit v ČR (zejména) po roce 1989 (Paradivadlo a teatroterapie), pak se zabývá teoretickými koncepty, kterými tento projekt nasvěcuje (Prézentnost a reprezentace v divadelním art brut), a nakonec projekt stručně nahlíží skrze osobní zkušenost zúčastněných (Reflexe projektu).

DP Barbory Šupové má jasnou, logickou a dobře členěnou kompozici, je psána srozumitelným, čtivým i odborným jazykem, a to bez chyb či stylistických neobratností (popravdě, jako jedna z mála DP!). Dále je obligatorně vybavena přehledným poznámkovým aparátem, soupisem pramenů a literatury, dokonce jmenným rejstříkem, a také textově-obrazovými přílohami, které projekt dokumentují. A konečně její DP je přehledně graficky upravena, vytištěna na kvalitním papíře a k oponentovi doputovala včas. Zejména má však tato práce smysl a přiléhavě koresponduje s učením, kterak se o ně pokoušíme na naší katedře.

DP Barbory Šupové působí naprosto přirozeně. (Nemám ponětí, zda za touto samozřejmostí byla tvrdá práce, či to šlo takřikajíc samo.) Cenné je na ní především to, že diplomantka měla o čem přemýšlet a psát, protože projekt, na němž se podílela, nebyl plácnutím do vody, ale podstatnější a dlouhodobě prováděnou aktivitou, která dle výpovědí měla smysl. Sympatické a pro naše směřování pozoru hodné je to, že při vývoji projektu *Co čumíš?!* primárně vycházela z jistých („našich“ – byť jistě nejenom „našich“) principů autorství, a přitom se (zřejmě) za pochodu učila čelit specifickým výzvám tohoto sociálně-divadelního dobrodružství. Líbí se mi zkrátka, že prvotní byla tendence k autorskému vyjádření, tendence hledat osobitou výpověď a tvar. A teprve potom, druhotně či bonusově tendence socializační, terapeutická či kognitivní. Myslím, že to není nejobvyklejší ani nejjednodušší, člověk se může snadno octnout v pokušení hlavně vést a pomáhat. Cenné je rovněž to, že Bára své vzdělání mimo KATaP (tedy teatrologii) nezahazuje, nýbrž se je pokouší propojit. Teoretická část DP tudíž nepůsobí jako povinný přívažek, nýbrž jako pokus najít ve strukturalistickém (Mukařovský, Jankovič), fenomenologickém (Arndtová) či „semioticko-performativním“ (Fischer-Lichte) uvažování další oporu, vysvětlení a pochopení toho, co, jak, proč a v jakých souvislostech dělám.

Výhrady k práci nemám. Zato mám pár subjektivních přání. Byl bych rád, kdyby se v práci (anebo u obhajoby) nějakým náznakem či nějakou zkratkou vyskytl kontext Bary Šupové, totiž v řadě jakých jejích aktivit se projekt *Co čumíš?!* ocitá. Dále jsem měl občas pocit, že za dobře a korektně formulovanými větami se možná skrývá i dramatictější realita. Ne že by o ní Bára nepojednávala, ne že by tu musela být více zpřítomněná, ale já bych na větší poodhalení chvíli „avanturních“ zvědavý byl. V tom ohledu bych se zeptal, co Bára za sebe a pro sebe považovala v projektu za nejtěžší. A konečně bych jenom připomněl, že na velmi podobné téma u nás vznikla DP Heleny Jiráskové Ježek a čížek, což by mě zajímalo, zda by v ní Bára našla nějaké podobnosti, či nikoli. To by mě ovšem zajímalo až někdy příště, mimo obhajobu. K obhajobě práci doporučuji beze všeho a se vším všudy.

S pozdravem a v dokonalé úctě

doc. Michal Čunderle, Ph.D.

dne 23. září 2017 v Černém Volu